

Значна частина старшокласників (82%) вбачають доцільність пропагування ідеї економічного патріотизму серед молоді та навіть вважають себе представниками цього напрямку (78%).

Таким чином, спостерігаємо позитивну тенденцію відповідей та зміну ставлення до важливості економічних знань, їх пріоритет та цінність у перспективі відбудови країни і власного добробуту.

Складні умови, у яких опинилася наша держава внаслідок військової агресії РФ, диктують нові реалії, у тому числі і в освітньому контексті. Значущим стає поняття економічного патріотизму та механізми його формування у сучасної молоді.

На сьогодні існує певний перелік розроблених та затверджених МОН України програм спецкурсів, факультативів, дисциплін варіативної складової, метою яких є підвищення економічної компетентності учнів шкіл ЗЗСО, але слід зазначити, що реалізація їх на практиці залишається незначною, а економічна профілізація не користується популярністю. Однією з причин зазначеної ситуації є недостатня професійна підготовка вчителів, недостатня готовність суспільства до сприйняття економічних знань як обов'язкових. Хоча досвід прогресивних країн свідчить про доцільність та ефективність забезпечення планомірної економічної освіти протягом життя.

У цій ситуації раціональним рішенням виступає співпраця закладів вищої освіти та закладів загальної середньої освіти у зазначеному напрямі. Українські виші реалізують різноманітні програми, проводять заходи, організовують спеціальні школи з метою розвитку економічного мислення здобувачів освіти, яке поєднує фундаментальні теоретичні засади та вміння практичного їх застосовувати. Полтавські заклади вищої освіти стали справжніми хабами для реалізації зазначених цілей, систематично працюють та оновлюють змістові лінії, спираючись на ситуацію в державі та тенденції зарубіжного наукового світу. Це підтверджують результати дослідження сприйняття та впливу на професійне орієнтування, компетентнісну складову учнів 10 класу ліцею №33 Полтавської міської ради, які відвідали низку заходів економічного спрямування та пройшли відповідне анкетування.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

*Остапенко-Кравчук А. В.
Полтава, Україна*

На сучасному етапі розвитку українського суспільства значно зростають вимоги до особистості педагога, що пов'язано з глобальними соціальними, економічними, соціокультурними змінами, що відбуваються в нашій країні та світі, а також інтеграцією України в європейський соціокультурний простір.

Основні вимоги до рівня підготовки педагогічних кадрів містяться в таких державних документах, як Закон України «Про освіту», Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття»), Державний стандарт

вищої освіти, Концептуальні засади розвитку педагогічної освіти України та її інтеграції в європейській освітній простір. Ці документи орієнтують педагогів і науковців на всебічний розвиток особистості фахівця, набуття ним особистісних професійно-значущих якостей, розвиток його творчого потенціалу, можливостей для самореалізації.

У сучасній педагогічній системі значно розширилися функції вчителя, що вимагає від педагога високої мобільності, здатності до адаптації до нових умов і запитів суспільства, творчого підходу до виконання своїх професійних обов'язків, високого рівня знань, умінь і навичок, інтегративного мислення.

Особливо цінним у структурі особистості педагога стає рівень професійної культури, яка тісно пов'язана із особистісною, загальною культурою фахівця і є своєрідним стрижнем у роботі вчителя. Для вчителя музики, як фахівця в галузі педагогіки та мистецтва, сформованість професійної культури є надзвичайно важливим фактором його успішної професійної діяльності.

Проблеми формування професійної культури педагога, її змісту торкаються такі автори, як О. Барабанщикова, Є. Бондаревська, В. Буряк, О. Гармаш, В. Гриньова, С. Єлканов, І. Зязюн, І. Ісаєв, Т. Іванова, Л. Кондрашова, Л. Нейштадт, Д. Ніколенко, Н. Ничкало, В. Паламарчук, В. Радул, А. Растригіна, Г. Різз, О. Рудницька, О. Савченко, С. Сисоєва, В. Сластьонін, М. Шкіль та ін.

Останні десятиліття позначені значною увагою науковців до проблеми формування різних видів особистісної, загальної та професійної культури майбутніх спеціалістів. Учені звертаються до питань формування культури професійного мовлення, педагогічної праці, логічного мислення, самоосвіти, професійної самореалізації, здоров'я, моральної, естетичної, емоційної, екологічної, емпатійної, духовної, педагогічної, дидактичної, аксіологічної, рефлексивної, інформаційної, світоглядної, сміхової, інноваційної, дослідницької культури тощо. У ряді робіт розглядається проблема формування професійної, професійно-педагогічної, педагогічної культури майбутніх вчителів іноземної мови (Я. Черньонков), образотворчого мистецтва (М. Пічкур), початкової школи (І. Пальшкова), математики (Г. Михалін), соціальних педагогів (Т. Спіріна), викладачів вищої школи (С. Чорна), офіцерів-прикордонників (Т. Щеголева), працівників органів внутрішніх справ (І. Михайліченко), студентів інженерно-технічних спеціальностей (С. Ісаєнко).

Особливий інтерес становлять дослідження Т. Ткаченко, що спрямовані на вивчення професійно-педагогічної культури майбутнього вчителя музики, та І. Шевченко, що присвячене формуванню професійної культури майбутнього вчителя музики в позанавчальній діяльності, у ході якого автор використовує метод проєктів та технологію творчого співробітництва.

Але, незважаючи на те, що науковці значну увагу приділяють питанням формування різних видів культури педагога, у педагогічній науці недостатньо висвітлена проблема формування професійної культури майбутнього вчителя музики та відсутні роботи, які б висвітлювали це питання в контексті всебічної інформатизації всіх сфер життя суспільства, у тому числі галузі педагогіки.

Професійна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва поєднує в собі елементи формального (слідування певним нормам, інструкцій, напрацьованим прийомам) і неформального (творчість, індивідуальність, імпровізацію) плану. Найчастіше дані елементи характеризуються взаємозв'язком і органічним переходом один в одного. Професійна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва виражається в спрямованості на творення цінностей музичної культури, розвиток особистісної музичної культури, зростання духовної свободи і включає сутнісні характеристики таких феноменів, як загальна культура, педагогічна культура, професійна культура, музична культура, культура особистості і т.д. [1].

Учитель музики як носій високої художньої культури стає творцем музичного мистецтва, яке покликане відігравати значну роль у формуванні духовної культури дітей. Всі музично-виховні програми, все новаторські ідеї реалізуються через творчу діяльність вчителя музики.

Професійна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва, формується загальнокультурними, загальнопедагогічними і мистецтвознавчими напрямками і складається з таких компонентів: багатий духовний світ особистості вчителя, здатного вбирати в себе естетичне, пізнавальне і виховне вплив музичного мистецтва; любов і професійний інтерес до явищ музичного мистецтва на основі особистісно-ціннісних переконань; концептуально-цілісне бачення сутності, природи та закономірностей музичного мистецтва; творча захопленість музично-педагогічної професією; активна самоосвітня пізнавально-мистецька діяльність в області музично-педагогічної науки.

Список використаних джерел:

1. Осадчук А. Ю. Професійна культура викладача музичних дисциплін в процесі фахової підготовки студентів. *Збірник магістерських робіт «Студентський альманах»*. №2. 2012. С. 264–272.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Пилипчук В. Р.
Полтава, Україна*

Інтеграція економіки України до міжнародного господарського комплексу, особливо із урахуванням сучасних процесів входження до Світової організації торгівлі, неминуче ставить вітчизняні підприємства в умови жорсткої конкуренції з іноземними виробниками. В таких умовах лише ті підприємства, які ефективно організовують свою інноваційну діяльність, можуть бути успішними. Відповідно до розробленої «Стратегії інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» пріоритетними цілями інноваційного розвитку наукового сектору держави є:

- переведення вітчизняної економіки на інноваційний шлях розвитку;
- формування якісно нового науково-технічного потенціалу та